

דפנה ברק מגלה: מי אוהב לאכול * למי יש עין לנשים * מי יודע להתלבש * מי מבלה בלילות * מי רודף פירסומת * מי הולך לישון מתי

כנסת בשר ודם

המושב הראשון של הכנסת ה-11 הסתיים לא-מכבר. חברי הכנסת יצאו לפגרה, והעיתונות מלאה סיכומים, ניתוחים ומאמרים לזכר המושב. המסרים המשותפים לשלל הסיכומים: שיעמום חסר-תקדים. ביזיון לדמוקרטיה. תחרמה וציונים ברוח דומה. האמורים לועז, אך השוקעים באדישות הכללית. לכל אומה יש הפרלמנט שהיא ראווה לו.
לאור האמוריות והריקנות, יהיה זה מגוחך לדון בנושאים כגון: האם חלה תפנית אידיאולוגית אצל השר (הוא עוד שר) יוסף בורג? או: איך הנושאים הנוטרים לדיון הם. תגידו, איך דויד לוי מדבר במציאות? ממש כמו בטלוויזיה! לא יכול להיות. אף אחד לא מדבר כך! או: זה נכון שאבוהצירא תיקן את שינוי ששוסטק ומודעי צובעים את השיער? וכולי וכולי.

ובכן, אלה נבחרים. ישראל 1985. מקוצר היריעה לא נזכרים חברי הכנסת כולם בסקירה מהירה זו. הסליחה עם מי שטרחו ועמלו בוועדות הבית, נכחו לעיתים אפילו במליאה, כיכבו במינון הכנסת. ישנו במלונות הפאר הירושלמיים, נסעו לחול'ל ושמותיהם, בכל זאת, נפקדים.

אהרון אבו חצירא: כריטיא דיו

תמי משמיעה חיחרורי-התפרקות אחרונים או לא — אבו חצירא, מנהיגה, לא שינה ממינהגיו המאופקים אך היקרים. בימים שבהם לא טייל בחינה-יעולם (עם עדיפות ברורה

אבו חצירא
עדיפות לפאריס

דורון
שסע בשימלה

פית, המורכבת מסיגריט אמריקאיות צרות וארוכות. על אף דימויה החמודי כלשהו של יושבת-ראש הקואליציה, יש בה המון שובבות. ניתן לרכל עימה, תענוג.

במושב הראשון של הכנסת ה-11 אף גילתה יותר העזה ודמיון בלבושה. היא זנחה את החליפה השמרנית קלאסית לטובת יצירות מצמר (מספרו?), ויום אחר אף הפגינה רגליים חטובות להפתיע, ררך שסע שובב. התיאום בין הפרטים לצבעים השונים בהופעתה, מושלם.
"איך? איך את עושה דבר כזה?" שאלה אותי פעם בוועד אמיתי. "איך את עונדת עגילים כחולים על חולצה ורודה?"

פסח גרופר: מילחמת הקילוגרמים

גם על מיגרשו כיררו עיתונאים רבים בדרך להכרתם כעיתונאים שנונים. בדיחות האפרסמו והקוטץ' כנסו מוזמן לפולקלור. אולם גרופר הוא אחד הח"כים השנונים ביותר במינון הכנסת. לא הייתי מייצעת להיכנס עימו לפינג-פונג מילולי ללא הכשרה מתאימה.

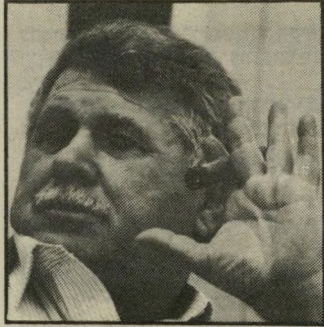
הוא שומר על מוראל אחיד — גבוה: מאז שנשטש את שולחן הממשלה, אינו אוהב להתאמץ במיוחד. במושב

האחרון של הכנסת, לא נמנה גרופר עם הח"כים שנעלו את הבניין. להיפך: הוא היה מהסנוניות המבשרות על נטישה. פעם, בסופו של דיון מעייף ומתמשך, הופיע רחוק ומבלבל, ובלט כים הפרצופים הנבולים כמיזנון. "חורתי עכשיו מהמלון", בישר בחדרוה לחבריו המותשים, "ישנתי, עשיתי אמבטיה..."

פעמים אחדות נראתה כמיזנון רותי, אשתו, ירושלמית (במקורה) תוססת. על אף הכחשותיו הצהולות, אין ספק מי משחק כינור ראשון כמישפחת גרופר.

פעם נתקלתי בגרופר העגלגל בלובי של מלון רמדה רנסנס. ממורק ומצוחצח מישעי, ממתין בדריכות ל... אשתי צריכה להגיע..."

גם עם סיומה של ישיבת-הנשיאות ההיסטורית של המפלגה הליברלית (לפרק או לא לפרק את השותפות עם חרות?) אצדך גרופר לטלפון הקרוב. "רותי, רעם קולו, כרגע סיימנו..." את מאבקו בגיורת המתעגלת, הוא מנהל ללא הצלחה, אך כחן. אני לא אוכל הרבה! הוא נוהג למחות, והצביע

גרופר
ממחר לברוח

על צלחת עמוסה לעיפה במיני סלטים, "זה משמין, זה!" הוא מתרים, וממשיך להשמין.

עדי אמוראי: שאלות וסיגאר

את סגן שרה-אוצר ניתן היה למצוא כמשך המושב, כשהוא אוכל, שותה, או משוחח, תמיד בחברת ליברלים. נראה היה כאילו אמוראי הציב לעצמו משימה בלתי-אפשרית — לחקור את נבכי המיסותורין של המפלגה הליברלית, על כל פלגיה ופלגי-פלגיה.

הסיבה ברורה: הכורח היומיומי שהוטל עליו, כמיסגרת ממשלת-האיזון המסובך מכל, יצחק מורעי. כל זה לא מפריע, כמובן, לעינוי התכולות הגדולות — העיניים היפות ביותר בכנסת — לשוטט ולהתמקד על כל שימלה חולפת. אמוראי חובב גשים יפות. מי לא? נכון, אך אמוראי חובב חובב אותן אחרת, מכל הלב. עיסקויו הרבים, על כל פנים, מנועים ממנו מלהתמסר לאהבתו זאת.

בתיקו מונח, מזה חצי שנה, סיגר ארוך, שקיבל ביום מינוי כסגן-שר מהשר ייגאל הורביץ. אמוראי מחכה להזדמנות-לפועל לעשנו במנוחה, ללא לחץ זמן, בעיות תקציבי, בעיות קואליציוניות ועוד.

הוא עוד מחכה.

משה קצב: כדס חדשה

ניתן היה להיתקל בשר הטרי, כשהוא חולף במיסדרונות הכנסת, טרוד בבעיות האבטלה, מנחם פרוש ושאר צרות שאינן כתובות בתורה. בדרך-כלל לבוש קצב קטן-הקומה בחליפה חומה בלתי-אופנתית.

שלום, מה שלומך? הוא זורק בחופזה ובאחירת לכל מכריו. אל תטרט לנסות ולענות על השאלה. קצב כבר בוודאי שואל אותה בחלק אחר של הבניין.

את הביישנות הוא חרט על דגלו, והשקפותיו הכלליות הן די שמרניות. "יום אחד אנחנו חייבים לשוחח על כך", הוא נוהג להתרות בי, כשמתגלים חילוקי-דיעות בינינו. היום, אל דאגה, עוד רחוק.

קצב, שהחיוך חתם קבע אצלו עד למינויו כשר, מוטרד ללא הרף מבעיות מישרו, וגם כשהוא נמצא במינון

אמוראי
אהבות מכל הלב

הכנסת לצורך אכילה (מאז כניסתו לממשלה הספיק לפתח כרס קטנטנה, כיאה למעמר החודש), או לצורך שיחות עם עיתונאים (הפירסום אינו מאוס עליו) הא נראה מתוח ובלתי-שקט.

אלי קולס: מישפחה עליזה

אם תראו שולחן שבו מסובים שישה אנשים (לפחות) למה שנראה כארר-חתי צהריים מישפחתית, זוהי מישפחת קולס.

ראש המישפחה הוא, כמובן, כבוד היושבי-ראש של ועדת-החקיקה-חוקי ומישפט, הח"כ הליברלי אלי קולס. נכון שהוא התברג בקושי לכנסת ה-11, אך עובדה זו לא מנעה ממנו לעשות הרבה רעש לאחר-מכן, ולסדר רבים מהעניינים על-פי הבנתו. הבנתו, אגב, היא פשוטה למדי: מה שטוב לקולס — טוב למדינה! החברים הזוטרים יותר במישפחה, הם עוזריו השונים והמשונים, למטרות לא-כירויות. במנגנון-הכנסת טוענים שקולס מעסיק יותר עוזרים ויועצים מאשר כל סיעת הליכוד.

הארוחות הללו מתנהלות באווירה עליונה, וקולס, שכמה ממומחי הדיאטות המפורסמים ביותר כשלו על גירותו, מנצח מדושר-עונג על מלאכת האכילה.

תכונתו — להסתדר — מקומת עליו כמה מעמיתיו, אולם, אם מתעלים מעל לקטנוניות ולצרות-אפקים מעין אלה, שיתוף-פעולה עם קולס עשוי להפוך את הכנסת האפורה למקום עליו, מלא חן ושוקק-חיים.

יצחק רבינין: סגור ומסוגר

כמה מחברותי הטובות ביותר מצטמררות ממש לזכר קולו העמוק וחיתוך-דיבורו השגוי. קשה לי לרדת לפישרה של התופעה, מכיון שרבינין, המסמיק בוודאי כהוגן למיקרא שורות אלה, חגג מוזמן את יום-הולדתו ה-60, וסימני הגיל ניכרים בצווארו.

לעולם לא תפגשו בו מסב בצוותא עם עמיתים לממשלה או לכנסת. שולחנו במינון עמוס תמיד יועצים, דוכרים ועוזרים לרוב. גם אם נותר כיסא פנוי, אל דאגה — איש לא יצטרף לשולחן. לרבינין יצא שם של איש בודד וחשדן כרוני, ולכן זהו

קצב
חשיבות חדשה

הסידור האידיאלי לכולם: גם לו וגם לסוככים אותו. קשה ליצור תיקשרות בסיסית עימו. כמעט תמיד חל איזה נתק; או שהוא נפגע מבלי שהתכוונו לפגוע בו, או שהוא פוגע מבלי להתכוון, נפגע וחוזר-הילה. כל אלה יצרו לו שונאים מושבעים, המפיצים שמעות משמר עות שונות, המטילות דופי בכושרו לתפקד בדרגת אחריותו הנוכחית. זה תהליך שסגר את האיש עוד יותר.

פינחס גולדשטיין: הבו כותרת!

גם בכיקור חטוף ביותר בכנסת, את פינחס גולדשטיין אי-אפשר להחמיץ. הוא אחד מחברי-הכנסת הפעלתניים ביותר, וגם הרמת גבה צינית והערות מרשעות כגון: פני הדור כפני... לא יעצור אותו מהחירתו לאורכה ולרוחבה של הכנסת. מה יצליח לעצור אותו עיתונאי! רק לשניות ספורות, מכיון שמחכים לו עיתונאים נוספים, מחכה לו עזרת פרלמנטרית יפהפיה (אין לו מוניטין של חובב יפות, אך הוא פשוט מוקף בהן, ביפות ביותר) לניסוח רחוף של